

Vara

Danab

Își aruncă teiul, creanga,
Tocmai în fereastra mea..
Oilor, le-ascult talanga:
- Un ecou pe-o rămurea..
Teiul, bătrân de visare
Atipește-ncetisor
Fluturii cântă pe-o floare
De iubire și de dor
Lângă streășina de casă
Cuibul, și-a făcut de zor
Vrăbiuța drăgălașă
Ciripind încetișor...
Și te laudă pe Tine
Că dai hrana puilor!

Iar pe luncă la izvoare
Printre sălcii și arini,
Inima, în zbor spre Soare-I
Cântă pentru Cel Divin
-"O, Parinte-al Îndurării..
Pentru Harul Tău de sus,
Pentru viața dăruită
Prin Jertfirea lui Isus,
Astăzi, Doamne-nchinaciune,
Îți aduc.. și-ți mulțumesc
Că ai plans în rugaciune
pentru omul cel firesc...
Iar la ceruri când în Slavă
Voi ajunge... negreșit,
Îți voi mulțumi Părinte,
Că aici mi-ai dăruit,
Nu o vară.. ci mult soare
În suflet..căci m-ai iubit!

Vara-mi bate la fereastră
Precum teiul ațipit:
-"mă primiți în casa voastră
Pe la voi, iar am venit..
Nu vreau ca să mut hotare
De-anotimpuri, înspre cer,
Vreau o dulce sărutare
Ca să-mi dați.. și să nu pier,
Precum florile-n grădină

Când apusul se ivește
Strălucesc flori în lumină
Atunci când Cerul vorbește:

"Fiecare iarnă, vară,
Toamnă, de pe-acest pământ,
Au în suflet primăvară
Îmbrăcată-n alt veștmânt..
Fiecare-și are rostul
Ei, după al Meu, Cuvânt
Le trimit din cer, la tine
Să fii bucuros, oricând!
Cât va fi cerul, pământul
Și cât omul va trăi,
Eu nu-mi voi schimba Cuvântul..
Ci etern va dăinui!"